

Flair's angels

ZE GENIETEN VAN DE GLIMLACH OP HET GEZICHT VAN EEN ANDER EN ZETTEN ZICH BELANGELOOS IN VOOR KINDEREN, VOLWASSENEN, OUDEREN EN IEDEREEN DIE HULP VERDIENT. WANT WIE GOED DOET, GOED ONTMOET.

Margriet Oostrom-Huibers (34) wil met haar stichting Happy Hippo arme kinderen een feestelijke verjaardag geven. Ze is getrouwd met Pim (34) en heeft twee zoons: Boet (3) en Mack (1).

'Ik heb warme herinneringen aan mijn verjaardagen als kind. Het waren bescheiden feestjes, maar wat een plezier had ik. Mijn ouders konden nooit wachten met cadeautjes geven, dus de avond ervoor lag de kamer al vol met gescheurd cadeaupapier. De volgende ochtend kroop ik bij ze in bed om samen met mijn nieuwe speelgoed te spelen. Daarna ging mijn vader beneden broodjes bakken en kwam de appeltaart op tafel. Ik blies de kaarsjes uit en met z'n allen genoten we van het eten, de cadeautjes en de slingers. Op school trakteerde ik op mandarijnen of kaasspiesjes. Als meisje stond ik er natuurlijk geen moment bij stil dat trakteren niet voor ieder jarig kind vanzelfsprekend is. Dat besef kwam twee jaar geleden, toen ik over een Zeeuwse stichting las die kinderen uit gezinnen die onder de armoedegrens leven, een feestelijke verjaardag bezorgt. Omdat ik het zo'n mooi initiatief vond, nam ik contact met ze op. De oprichtster vertelde dat er veel kinderen zijn die niet op school trakteren en geen partijtje geven, omdat daar thuis geen geld voor is. Soms melden ouders hun kind maar ziek. Sommige kinderen worden nooit voor een feestje uitgenodigd, omdat ze zelf ook geen partijtje geven. Ik besepte dat er buiten Zeeland nog meer kinderen zijn die met buikpijn aan hun verjaardag denken. Dat doet me verdriet. Ieder kind verdient het om met een feestmuts op school te komen, toegezongen te worden door klasgenootjes en vriendjes te trakteren. Ik ben dol op kinderen en wilde graag iets voor minder welvarende gezinnen doen. Daar kwam bij dat we in die tijd nog maar net in Breda woonden. Ik kende er

niemand, ook omdat de kinderen nog niet naar school gingen. Daarom richtte ik Happy Hippo op. Ik maak verjaardagsdozen voor de armste kinderen in Breda. De dozen geef ik aan de Voedselbank en die deelt ze uit aan de ouders van de jarigen. Kinderen van basisscholen versieren de dozen met glitters en vrolijke kleurtjes. Er zit van alles in: muffins, puzzels, pannenkoekenmix, knutselpapier, een taartenbon en bij de oudere kinderen ook een cadeaubon. Ik koop

Jeder kind verdient het om klasgenootjes te kunnen trakteren'

de spullen zelf in en alles staat opgeslagen in een oud schooltje. Daar pak ik samen met vijf vrijwilligers eens per twee maanden zestig verjaardagsdozen in. Bij elke doos stuur ik een kaartje mee waarin ik de jarige een fijne verjaardag wens. Het geeft me een warm gevoel om iets voor een kind te kunnen betekenen, daarnaast is zo'n dag met andere vrijwilligers ook nog eens erg leuk. Ik ben er

helaas nooit bij als de kinderen hun doos uitpakken, maar in gedachten zie ik de blij en verraste gezichtjes voor me. Ouders schamen zich ervoor dat ze geen cadeautjes kunnen kopen en naar de Voedselbank moeten. Toen ik voor de eerste keer de verjaardagsdozen bij de Voedselbank bracht, zag ik een lange rij wachtende mensen staan. Iedereen keek naar beneden, er werd geen woord gezegd. Er heerste een sombere sfeer. Ineens realiseerde ik me dat iedereen in geldproblemen kan komen, bijvoorbeeld door een scheiding of het verlies van je baan. Ik besepte hoe gelukkig ik mezelf mag prijzen met mijn leven. Ik hoef me geen zorgen te maken om geld, maar besef wel de waarde ervan. Dat besef wil ik Boet en Mack later ook meegeven. Maar ik vind dat kleine kinderen hier nog niet mee bezig hoeven te zijn. Ze moeten hun verjaardag kunnen vieren, mét traktaties en cadeautjes. Happy Hippo is echt een onderdeel van mijn leven geworden. Dat ik ouders en kinderen blij kan maken met een doos vol verrassingen, maakt me gelukkig.'

Meer weten over Margriets stichting? Kijk dan op Stichtinghappyhippo.nl